

og ser på, hvordan vi får mest muligt ud af de penge.

Jeg synes, at for en fornuftigt tænkende person som hr. Poul Qvist Jørgensen, som bekymrer sig om litteraturen og de danske forfattere, må det jo bekymre, at der er 18.000 modtagere i år – det er mere end dobbelt så mange som for få år siden – og hvis udviklingen fortsætter, vil der om 10 år være dobbelt så mange modtagere af pengene. Så mange danske forfattere er der ikke. Det kan jeg godt som dansk kulturminister betro hr. Poul Qvist Jørgensen.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, at man får kigget på prioriteringen, og det er det, regeringen har lagt op til. Hvis vi kigger på mindstegrænsen, så tager vi fat med de 2 mio. kr., og det er som svar på det konkrete spørgsmål, for at diskutere med Litteraturrådet og forfatterforeningerne, hvordan man bedst kan bruge de penge.

Vi har ikke fundet frem til en fornuftig løsning på det endnu. Jeg synes, at vi lige så godt bruge lidt tid på det. Men vi finder ud af det relativt hurtigt, så vi får målrettet de 2 mio. kr. til talenterne, til vækstlaget blandt dem, som ligger under de 5.000 kr.

Jeg tror på, at man kan få meget fornuftigt ud af bibliotekspengene, jeg tror på en kvalitetsorientering af pengene, og jeg ser meget frem til, at udvalgsarbejdet tør tage de problemstillinger op, som jo består i – og jeg vil godt gentage det – at de skønlitterære forfattere får under 20 mio. kr. af bibliotekspengene, og at fagforfatterne kun får 28 mio. kr. Det vil sige, at fag- og skønlitterære forfattere får under 50 mio. kr. Det er lidt over en tredjedel af de penge, vi giver i bibliotekspenge, og det viser, at der er uanede muligheder for at prioritere og der er uanede muligheder for at få noget fornuftigt ud af pengene.

Med hensyn til henvendelsen fra Dansk Forfatterforening er det jo den holdning, man hele tiden har haft. Vi lytter selvfølgelig til Dansk Forfatterforening i regeringen, for øvrigt også til de skønlitterære foreninger, som har anerkendt perspektivet i denne her ordning og går konstruktivt ind i forløbet.

Så vi samarbejder med de to forfatterforeninger, og jeg er sikker på, at udvalgsarbejdet vil resultere i noget fornuftigt, som jeg også håber at Socialdemokratiet vil være med til at føre ud i noget fornuftig lovgivning.

Kl. 15.10

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, lige et øjeblik, for nu er jeg i den situation, at jeg har fire til korte bemærkninger, hr. Jens Rohde, hr. Ole Sohn, hr. Poul Qvist Jørgensen og fru Mette Frederiksen. Er alle korte bemærkninger til ministeren, eller er der andre korte bemærkninger? Så skal vi først tage dem til ministeren. Det er hr. Ole Sohn, hr. Poul Qvist Jørgensen og fru Mette Frederiksen, og nu kommer også hr. Naser Khader.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen jeg synes, det er dejligt, at ministeren også går ind i debatten, det giver en lidt mere levende debat. Men jeg vil gerne stille et par sådan opklarende spørgsmål som grundlag for debatten.

Hvordan ser ministeren på EU's udlænings- og udlånsdirektiv, som jo taler om, at hvis bibliotekerne udlåner bøger, skal der også gives en vis form for kompensation?

Hvordan forestiller ministeren sig, smagsdommeriet skal vælge ud, hvem der er fundet værdig til en højere eller lavere afgift? Der må jo være en eller anden form for smagsdommeri, for hvem skal ellers afgøre, hvad der er et væsentligt bidrag til dansk kultur?

Hvis ministeren ønsker, at man specielt understøtter fuldtidsforfattere, er der så ikke en selvmodsigelse i at sige, at man så samtidig vil fjerne støtten til de efterlevende? For det er jo sådan, at hvis man er fuldtidsforfatter, så har man ikke nogen pensionsopsparing, så ligger pensionsopsparingen i de bøger, man har på biblioteket. De er også til udlån, efter at man ikke selv er til stede på Jorden længere. Det er den form for pensionsopsparing, der så kan gives til de efterladte. Er det også her, regeringen vil spare?

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Meget kort. Ministeren er formentlig opmærksom på, at formanden for det udvalg, der sad omkring 1997-98, klart har advaret imod at gå ind i de enkelte dele, f.eks. den del, som hr. Ole Sohn var inde på omkring de efterlevende, principperne omkring den omvendte Matthæuseffekt og en lang række andre ting. Der var altså fra den, der var formand for udvalget dengang, en klar advarsel imod de her ting.

Jeg er nødt til under denne korte bemærkning at spørge endnu en gang: Hvad er det nu, mini-